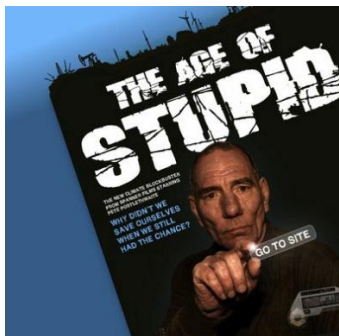

Wijsheid achteraf

Had je alles van te voren geweten, dan had je er veel meer van kunnen maken, meer mee kunnen doen, niet? Maar ja, hoe kan je nu iets van te voren weten?

29 Oktober 1981. Fabiënne – die kennen we via Goos – werkt nog maar net bij het uitzendbureau. Ze heeft beloofd ons snel en bij voorrang te bellen. Eigenlijk is het geen echt uitzendbureau. Meer een koppelbaas. Doet er niet toe, we nemen alles aan. Als het maar niet te lang duurt en als het maar veel opbrengt. Ze belt, maar al om 10 uur en dan zijn we natuurlijk nog niet wakker. Met stift is er op Hans zijn deur geschreven: Fabiënne terugbellen 45140 (nog de tijd van 5-cijferige in steden met een driecijferig netnummer dan). Met zijn tweeën draven we zo bij 11-en naar de telefoon. Een vaste wandtelefoon, op 16 bewoners. Naast het tikkenapparaat is Jacky net in gesprek met haar Engelse vriend. Haar lange benen steekt ze langs de muur omhoog. Helemaal volgeklad met telefoonnummers, tekeningetjes, aantekeningen. ‘Kunnen wij even?’ gebaart Hans. Ze lacht. Betekent dat nou ja of nee?

‘Me too. ..Totally disgusting... Bloody fascists,’ keutelt Jacky in de hoorn. En ze wrijft als een wassende poes door haar korte piekerige haar.

Hans houdt nog een keer zijn vingers gespreid tegen zijn oor. Ze knikt en wuift. Ja, ze zal opschieten. Twintig minuten later legt ze op. ‘Schrijf je de tikken even op,’ vraagt Hans. ‘O’, zegt ze, ‘bijna vergeten.’ Expressieloos noteert ze 234 tikken. Ca. 50 gulden. Heel veel geld in die tijd.

Eindelijk dan, Fabiënne. Nog net op tijd. Mooie klus hoor. Een band uit Ierland op Europees tournee. Al overal geweest en vanavond treden ze dan op in Tilburg, zaal de Harmonie. Dat weten we te liggen inderdaad, maar een wereldwijze rockband ‘in de Harmonie’?? Is het een folkband of zo? Ja, dat weet Fabiënne ook allemaal niet.

Om 4.00 stipt zijn wij er, maar er is nog geen band. Zaal Harmonie maakt een troosteloze indruk. Zo’n typisch Brabantse dertien-in-een-dozijnhal. Gestileerd volgens strenge katholieke parochiezaal-

voorschriften, altijd ruikend naar de laatste carnaval. Een uit de hand gelopen klaslokaal met een laag plafond en een breed podium. Hoge raampartijen aan weerszijden, want als de bejaarden in zo'n zaal een kaartje willen leggen, of als er bingo is, moet er voldoende licht zijn. Belichting en akoestiek van een slachthuis.

Eindelijk dan om 5.00 die band. Gehaast zijn ze, en snauwerig. De communicatie verloopt moeizaam. Hippies uit een commune, daar doen ze me aan denken. De kleine truck die ze op de stoep hebben geparkeerd loopt op zijn laatste benen. Alles is oud, verschoten en afgebladderd, vermoeid als de bandleden zelf. Ze trekken zelf de deuren van hun vrachtautootje open en gebaren ons om de apparatuur er uit te halen. Als we beginnen komt er wat leven in het spul. Zelf sjouwen ze ook. Sterke kerels dat wel, maar ook zanikers. Ze bemoeien zich met letterlijk alles wat we doen. Nee, dat moet zus. Nee die mag je niet schuin houden, pas op niet tegen de muur met dat ding. Om gek van te worden. We hebben wel eens eerder uitgeladen voor een band, maar dat waren tenminste professionals. Toen werd alles uitgeladen onder toezicht van een professionele roadie. De bandleden zag je pas een kwartier voor aanvang (dat wil zeggen een half uur na het beloofde uur van aanvang). Die hadden tot die tijd zitten zuipen in het hotel, en gerotzoid met een paar mukkels. Zoals echte rockbands doen. Maar dit zootje hippies zat overal bovenop. Sloten zelf stekkers aan, waren zelf in de weer met het licht. Vervelende lui. Vooral die zanger, een verwaande kwal met een haarmatje in zijn nek. Loopt de godganse tijd te kankeren op iedereen en beklagt zich over het niveau van alles. Hij mag wat zeggen, zeg.

Waarom nemen ze dan geen professionele roadies? Als ze zo perfectionistisch zijn, waarom dan van de ene naar de andere stad in een avondse truck en aan de slag met uitzendkrachten (niet eens van een erkend bureau)? Gierige amateurs, met ouderwetse spullen en kapsels, die een veel te grote broek aantrekken. Sukkels. We hebben het na een half uur helemaal met ze gehad. En dan moet het concert nog komen.

Hans en ik weten onder elkaar echt wel wat van muziek; een band die stipt om 8.00 begint, dat is geen echte band. Een echte band begint minstens een half uur te laat (Herman Brood en Wild Romance op zijn minst een uur te laat). Nee dit wordt niks. We luisteren twee nummers, en weten dan eigenlijk genoeg. Het klinkt nergens naar in die akoestische ramp van een zaal. Laat Fabiënne die luizige 25 gulden maar houden. Wij hebben geen zin meer om dit stelletje chagrijnige losers ook nog eens in te laden om een uur of 11. Ze kunnen er niks van. Dat zie je al direct aan de naam van zo'n band. Wie noemt zich nou: Jij ook? En dan nog met zo'n suffe afkorting (U2).

